

JOSEPH HAYDN

DIE SIEBEN LETZTEN WORTE UNSERES ERLÖSERS AM KREUZE A MEGVÁLTÓ HÉT SZAVA A KERESZTFÁN

Fordította Pödör Ferenc

No. 1.

Vater! vergib ihnen,
denn sie wissen nicht, was sie tun.
Vater im Himmel!
O sieh hernieder vom ewigen Thron.
Vater der Liebe!
Dein Eingeborner, erfleht für Sünder,
für deine Kinder,
erhöre den Sohn!
Ach, wir sind tief gefallen, wir sündigten
doch allen zum Heil,
uns allen floß deines Sohnes Blut.
Das Blut des Lamms schreit nicht um Rach;
es tilgt die Sünden.
Vater der Liebe,
o laß uns Gnade finden!
Erhöre den Sohn!

Atyám! Bocsáss meg nekik,
mert nem tudják, mit cselekszenek.
Égi Atya!
Ó, nézz le örök trónodról!
Szeretet Atyja!
Egyszülötted a bűnösökért könyörög,
gyermekeid bűne miatt.
Hallgasd meg Fiadat!
Ó, mélyre buktunk, súlyosan vétkeztünk;
mégis üdvösségünkért,
mindannyiunkért ömlött Fiad vére.
A Bárány vére nem kiált bosszúért,
eltörli a bűnöket.
Szeretet Atyja!
Engedd, hogy kegyelmet találjunk!
Hallgasd meg Fiadat!

No. 2.

Fürwahr, ich sag' es dir:
Heute wirst du bei mir im Paradiese sein.
Ganz Erbarmen, Gnad' und Liebe,
bist du Mittler, Gotteslamm!
Komm ruft jener reuig auf zu dir:
Wenn du kommest in dein Reich,
ach so denke mein!
So verspricht ihn voll Milde:
Heut' wirst du bei mir im Paradiese sein.
Herr und Gott, blick auf uns!
Sieh an deines Kreuzes Füße
unsre wahre Reue, unsre wahre Reu und Buße!
Gib uns auch zur letzten Stunde
jenen Trost aus deinem Munde:
Heut' wirst du bei mir im Paradiese sein.

Bizony mondom neked:
ma velem leszel a paradicsomban.
Teljes könyörület, kegyelem és szeretet
vagy te, Közvetítőnk, Isten Báránya!
Amikor valaki bűnbánóan kiált hozzád:
"Ha országodba jutsz,
ó, gondolj rám!"
Akkor te jóságosan megígéred:
ma velem leszel a paradicsomban.
Úr és Isten, nézz ránk!
Lásd kereszted lábánál
igazi bűnbánatunkat és vezeklésünket!
Utolsó órákon nekünk is add meg
szádból a vigaszt:
Ma velem leszel a paradicsomban!

No. 3.

Frau, hier siehe deinen Sohn,
und du, siehe deine Mutter!
Mutter Jesu, die du trostlos,
weinend, seufzend bei dem Kreuze standst,
und die Qualen seines Leidens
in der Stund' des bittern Scheidens
siebenfach in dir empfandst!

Asszony, íme a te fiad;
és te, íme, a te anyád!
Jézus anyja, aki vigasz nélkül,
könnyezve, sóhajtozva álltál a keresztnél,
és az ő szenvedésének kínjait
a keserű válás órájában
hétszeresen érezted magadban;

Kaum mehr fähig, dich zu fassen,
und doch standhaft und gelassen,
nimmst als Sohn, den treuen Jünger,
und mit ihm auch uns als Kinder an.
Mutter Jesu!

O du Zuflucht aller Sünder!
Hör das Flehen deiner Kinder!
Steh uns bei ihm letzten Streit,
Mutter, voll der Zärtlichkeit!
O steh uns allen bei
mit dem Tode ringen,
und aus dem beklemmten Herzen
unsre Seufzer zu dir dringen,
laß uns, Mutter.
Laß uns da nicht unterliegen,
hilf uns dann den Feind besiegen,
und steh uns bei im letzten Streit,
wenn wir mit dem Tode ringen,
da zeige dich als Mutter,
empfiehl uns deinem Sohn!

alig vagy képes több fájdalmat elviselni,
mégis állhatatosan és nyugodtan
fiaddá fogadod a hú tanítványt,
és vele együtt bennünket is gyermekeiddé.
Jézus anyja!
Ó, te minden bűnös menedéke,
hallgasd meg gyermekeid könyörgését!
Állj mellettünk az utolsó harcban,
gyöngédséggel teljes anya!
Állj mindannyiunk mellett,
ha küzdünk a halállal!
És engedd, ó Anya, hogy
szorongó szívünkben
sóhajaink hozzád szálljanak!
Add, hogy ne roskadjunk össze,
segíts legyőzni az ellenséget,
és állj mellettünk az utolsó küzdelemben,
ha a halállal viaskodunk!
Mutatkozz akkor anyának,
és ajánlj minket fiadnak!

No. 4.

Mein Gott, mein Gott!
Warum hast du mich verlassen?
Wer sieht der Gottheit Spur?
Wer kann fassen dies Geheimnis?
O Gott der Kraft und Macht und Stärke!
wir sind deiner Hände Werke!
Wir sind dein, und deiner Liebe,
o Herr, hast uns erlöst.
O Herr, wir danken dir vom Herzen.
Unser wegen littst du Schmerzen,
Spott, Verlassung,
Angst und Fein.
Wer dich mit Sünden noch betrüben?
Wer sollte dich nicht lieben? Herr!
Wer kann deine Huld verkennen?
Nein, nichts soll uns von dir trennen,
allhier und dort in Ewigkeit.

Én Istenem, én Istenem!
miért hagytál el engemet?
Ki látja itt az istenség nyomát?
Ki érti ezt a titkot?
Ó, erő és tett és hatalom Istene!
kezed teremtményei vagyunk.
A tieid vagyunk ó Uram
és a Te szereteted váltott meg minket.
Szívükből köszönjük neked, Urunk,
hogy miattunk elszenvetted a fájdalmat,
a csúfságot, az elhagyatottságot,
a félelmet és a kint.
Ki akarna még bűnnel megszorítani?
Ki ne szeretne téged, Uram?
Ki feledkezhet meg a te jószágodról?
Nem, semmi nem szakíthat tőled el,
sem itt, sem az örökkévalóságban.

No. 5.

Jesus rufet: ach! mich dürstet!
Hemmt nun die Rache, stillt eure Wut!
Menschen, lasset Mitleid auch erweichen,
ruft Erbarmung in das Herz!
Jesus rufet: ach! mich dürstet!
Ihm reicht man den man mit Galle mischet,
so labt man ihn.
Kann Grausamkeit noch weiter gehn?
Nun kann er nicht mehr fassen den Schmerz,
der Wohltun war. Ach, im Durst
vor seinem Ende reichet man ihm Galle dar.

Jézus felkiáltott: Szomjúhozom!
Fékezzétek bosszútokat, enyhítsétek dühötöket!
Emberek, szelidítsen meg titeket a könyörület,
szíveteket töltse el a megértés!
Jézus felkiáltott: Szomjúhozom!
Epével vegyített bort nyújtanak neki,
hogy szomját enyhítsék.
Meddig tart még a kegyetlenség?
Nem bírja már tovább az áldozatával járó kint.
Ó, epét adnak neki,
amikor a vég előtt szomjúhozik!

No. 6.

Es ist vollbracht.
An das Opferholz geheftet.
Hanget Jesus in der Nacht;
und dann ruft er laut:
Es ist vollbracht!
Was uns jenes Holz geschadet,
wird durch dieses gut gemacht.
Weh euch Bösen, weh euch Blinden,
weh euch allen,
die ihr Sünden immer häuft auf Sünden!
Menschen denket nach!
Werdet ihr Erbarmung finden,
wenn er kommt in seiner Herrlichkeit und seiner
Macht?
Rett uns, Mittler, von Verderben!
Höre, Gottmensch, unser Schrei'n!
Laß dein Leiden und dein Sterben
nicht an uns verloren sein!
Laß uns einst den Himmel erben,
und mit dir uns ewig freun.

Elvégeztetett.
Odaszögezve az áldozat fájára
függött Jézus az éjszakában,
és akkor hangosan felkiáltott:
Elvégeztetett.
Mennyit ártott nekünk ez a fa,
mégis jótevőnk lett!
Jaj nektek, gonoszok, jaj nektek, vakok,
Jaj mindnyájatoknak,
akik bűnre bűnt halmoztok!
Gondolkodjatok, emberek!
Kegyelmet kaptok,
ha majd jön Ő dicsőségében és hatalmában?

Ments meg minket, Közvetítőnk, a kárhozattól,
halld meg a mi kiáltásunkat, ó Isten fia,
ne engedd, hogy szenvedésed és halálod
hiábavaló legyen!
Add, hogy majd egyszer miénk legyen az ég,
és hogy veled örökre örvendezhessünk!

No. 7.

Vater! in deine Hände empfehle ich meinen Geist.
Nun steigt sein Leiden höher nicht,
nun triumphiert er laut und spricht:
nimm, Vater meine Seele!
Und dann neigt er sein Haupt und stirbt.
vom ewigen Verderben hat uns sein Blut errettet,
aus Liebe für uns Menschen,
starb er den Tod der Sünder.
Du gabst uns neues Leben,
was können wir dir geben?
Zu deinen Füßen liegen wir, o Jesu, tief gerührt,
nimm unser Herz als Opfer an!

Das Erdbeben.

Er ist nicht mehr,
der Erde Tiefen schallen wieder:
Er ist nicht mehr!

Erzitter, golphatha, erzitter!
Er starb auf deinen Höhen,
o Sonne, fleuch
und leuchte diesem Tage nicht;
zerreiße, zerreiße, Land, worauf die Mörder stehen!
Ihr Gräber, tut euch auf!
Ihr Väter, steigt an's Licht!
Das Erdreich, das euch deckt,
ist ganz mit Blut befleckt.

Atyám, a te kezeidbe teszem le az én lelkemet.
Most nem nő tovább a szenvedése,
most győzött, és hangosan mondja:
Vedd a lelkemet, Atyám!
Akkor lehajtotta a fejét és meghalt.
Vére megmentett minket az örök kárhozattól.
Szeretetből értünk, emberekért,
a bűnös halálával halt meg.
Új életet adsz nekünk.
Mit adhatunk mi neked?
lábadozunk borulunk, ó Jézus,
vedd szívünket áldozatnak.

A földrengés.

Ő nincs többé.
A föld mélye visszhangozza:
Ő nincs többé.

Remegj meg, Golgota!
a te ormaidon halt meg Ő.
Homályosulj el, Nap,
ma ne világíts!
Nyílj meg, föld, ahol a gyilkosok állnak!
nyíljatok meg, sírok!
őseink, jöjjetek a fényre:
a föld, amely titeket befed,
egészen vérrel szennyezett!